

The Moat Garden (Ogród w Fosie), Norman Tower (Wieża Normañska) Zamku w Windsorze

Otoczający Państwa przepiękny Moat Garden (Ogród w Fosie) był niegdyś fosą obronną, którą wykopali prawie tysiąc lat temu Sasi, pracujący na zlecenie Wilhelma Zdobywcy.

Po podbiciu Anglii w 1066 roku, w celach obronnych Wilhelm musiał umieścić główną wieżę swojej fortecy na wzniesieniu. Powstała w wyniku tego sucha fosa, w nietypowy sposób nie wypełniona wodą, szybko zarosła dziką roślinnością i to w takim stopniu, iż w 1319 roku zanotowano w kronikach, że do wrywania pokrzyw zatrudniano 5 kobiet, płacąc każdej pensa za dzień.

Początek istnienia Moat Garden odnotowano w czasach, gdy sytuacja w Anglii stawała się coraz bardziej stabilna i zmniejszały się jej potrzeby obronne, a ogrody stawały się coraz bardziej modne. Jakub I Szkocki, którego w młodości więziono na tym zamku, napomknął w swoich wierszach, że przyglądał się Lady Joan Beaufort, córce Hrabiego Somerset, spacerującej po Moat Garden. Zakochany w niej, w prawdziwie romantycznym stylu, poślubił ją po swym uwolnieniu z więzienia w Zamku Windsor, i przed swoim powrotem do Szkocji. Jakub I Szkocki przebywał w Windsorze w 'Herbere', małej letniej rezydencji, umieszczonej wysoko na obrzeżach Okrągłej Wieży (the Round Tower).

W dziesiętszych czasach Moat Garden pełen jest starych kamiennych rzeźb, gargulców i kościelnych symboli. Niektóre z najstarszych saskich kamiennych rzeźb pochodzą z Opactwa w Reading. Zostały tutaj splawione Tamizą, po zburzeniu opactwa w XVI-tym wieku, spowodowanym rozwiązaniem zakonów przez Henryka VIII. W ogródku skalnym, położonym w części południowej, można zobaczyć gargulce, które znajdowały się kiedyś na Wieży Króla Edwarda III.

Moat Garden jest prywatnym ogrodem zarządcy Zamku Windsor, który mieszka w Wieży Normañskiej (the Norman Tower). Wieża Normañska została wybudowana w 1360 roku, po czym rozbudowano ją najpierw w roku 1588 i ponownie w 1748. Jej obecny gotycki kształt nadał jej Wyattville w czasie remontu zamku, zarządzanego przez króla Jerzego IV.

Ogród uzyskał swój dzisiejszy wygląd na początku XX-ego wieku. Za jego przebudowę odpowiadał generał Sir Dighton Probyn, mieszkający w Wieży Normañskiej przez ponad 20 lat, skarbnik króla Edwarda VII. Zlecił on przebudowę wzniesienia, wytyczenie ścieżek i trawników oraz dodanie wodospadów, Groty Świętego Jerzego (St George's Grotto), Tarasów Fontannowych (Fountain Terrace), Altanki Figowej (Figtree Bower) i Zakątka Poetów (Poets Corner). Sprowadził również czerwono-brązowe głazy z Sandringham. Choć niektóre z dodanych przez niego elementów, zwłaszcza alejki z pergolami i Ścieżka Lawendowa (Lavender Walk), nie dotrwały do naszych czasów, ogólny zarys ogrodu przetrwał do dziś. W bliższych nam czasach, w 1993, do ogrodu dodano Liliowy Staw, aby zamaskować podstawę dźwigu używanego w pracach na Okrągłej Wieży. W 1994 odbudowano również, zaprojektowany oryginalnie przez D. Probyna, budynek przylegający do Okrągłej Wieży. Wszyscy kolejni zarządcy Zamku w Windsor przyczynili się do dalszej rozbudowy Moat Garden, nadając mu jego obecny przepiękny wygląd roztaczający się przed Państwa oczami.

DOCHÓD Z OTWARCIA MOAT GARDEN ZOSTANIE PRZEKAZANY NA KONTA ORGANIZACJI CHARYTATYWNYCH I MŁODZIEŻOWYCH, DZIAŁAJĄCYCH NA TERENIE WINDSORU.